



UNIVERSITÄTS-  
BIBLIOTHEK  
PADERBORN

## **CAatalogus sancto//rum [et] gestor[um] eor[um]**

**Petrus <de Natalibus>**

**Lugduni, 1508**

De sancto Honorato abbate et confessore. Cap[itulum]. lxxxviiij.

---

[urn:nbn:de:hbz:466:1-70797](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-70797)

solūmodo christiani: missus est vinculus ad pre-  
fectum pretorij qui illū vinculis mancipavit: et  
post dies. xij. de carcere educit fecit eū carbe-  
nis alligatū post iparates navigare. Postiusq;  
est in nauicula: in qua diebus quatuor sub equoz  
vngulis inedia macerat: iacuit. Veniesq; ieiun-  
nus Nolā cāpane a cognitore ciuitatis capite  
pletus est. xvij. kal. februarj: ibidē sepultus.  
De scō Honorato epō arelateſi. Cap. lxxvi.



**H**onoratus ep̄s are-  
lateſi. nobili. p̄sapia eiusdem yr-  
bis oriūduſ fuit: vt scribit hila-  
rius qui et in pontificatu ſucceſ-  
ſit: qui gētilibus parētib? p̄ge-  
nitus: in adoleſcentia ſua motu  
pprio baptiſmū petijt: et licet p̄re reluctāte pa-  
ternā domū deſerē: venantiū ei? frat̄e ſenior  
rē ad xpm̄ p̄uertit: q̄ ambo ad captiuitatē heremi-  
tam accedentes: ab eo de religione vitę edocti  
ſunt. Deſuncto autē germano ſuo venatio: hono-  
ratus heremū vbi arelateſi. p̄ſimū petijt: ibiq;  
quodq; cōuerſationis ſue geminadiū quedam vi-  
rum eſſenem et indomitū ad penitentiā prouo-  
cauit. Demū vbiſ arelateſi. ep̄s fact? in ſancta  
religione deo ſeruicēs: et ſalutifera p̄dicatiōne  
dominicū gregē paſcens: quicūq; in pace. xvij.  
kalen. februarj.

De ſcō Honorato epō ambiaſi. Cap. lxxvij.



**H**onoratus ep̄s am-  
biaſi. tpe Alcideberti regis fran-  
corū vir clarus ſanctitate et mira-  
culis floruit. Qui dū miſſas aliqñ  
celebraret: et corpus xpi ſup altā  
re vginis cōſecraſſet: vidit manū ſine palmam  
xpi ſacraſ hoſtiā tenentē: et epō cōſecurato quo-  
dāmodo porrigentē. Quā ſanct? de ipſa manu  
deuotiſſime ſumēs: ab omni deinceps inquina-  
mēto carnis illeſus p̄maſit. Hic angelo ſibi re-  
nelante corpa ſancto: ſi fuſciani et victorici atq;  
gentiani repperit: et ea condeſcenti maſoleo  
collocauit. Qui et poſt vitam laudabilē ad xpm̄  
migravit.

De ſcō Honorato abbate et  
confefſore. Cap. lxxviii.



**H**onoratus abbas  
et cōfeſſor: in ſannij partib? cla-  
ruit: qui coloni cuiuſdā in villa  
venantiū patricij filius fuit. Hic  
ab annis puerilib? deo deditus:  
etiā ab ocioſo ſmone abſtinebat: carnēq; ieiun-  
niſ macerabat. Sed cū die quadā parētēs ei?  
cōſiliū feciſſent: et carnes ad prādiū paraſſent  
iuueniſq; ieiunās a carnib? abſtinere veller: irri-  
ſus eſt a parētibus: et diſcībentibus cūctis in-  
terrogātibus an veller ſibi de mōrib? piſces

afferri: qui i loco ip̄o audiri poterāt nō videri.  
Poſt modicū aq̄ in cōſiliū deficiente accēſſit  
miniſter ad fontē vt hauriret. Et dū aq̄ de ſitu  
la lignea: corā diſcībentibus effunderet: piſces  
qui diuinitus aquam intrauerat ſimul effudit:  
qui victu vnius diei honorato ſufficere potuit.  
Propter quod i venerationē haberi cepit. Pro-  
cedensq; in virtutibus a dño ſuo libertati dedi-  
tus in eo loco qui fundis dicitur monaſterij con-  
ſtruxit: in q̄ p̄ fere ducētoꝝ extitit monachoz.  
Cū aliquādo ex mōte qui monaſterio p̄mi-  
ner moles ingentis ſaxi erupta p̄ deuera mon-  
tis veniēs torius ruina cenobij minaret. Hoc  
vir dñi cernēs: inuocato xpi noīe ſignus crucis  
feſtinus oppoſuit: eamq; in deuerti mōris late-  
re fixit: vbi vſq; in preſens locū cernentib? aſpi-  
citur: vt caſura deſuper pendere videatur. Dec  
Gregorius p̄mo dñal. cap. ii.

De ſcō Tityano epō. Cap. lxxix.



**T**ityanus ep̄us ortus  
heraclea ciuitate nobili genere:  
a ſtoſiano opitergeſi. ep̄o erudi-  
tus eſt: et in p̄ſbyterij ordinatus.  
Quo q̄dē p̄pter amorē martyrij  
ep̄atuſ cedeſte: tityan? a populo  
elect? eſt in ep̄atū: qui gregē dñi optime pauſe  
ſimonibus et exēpiſ: et ſanctitate polēs in pace  
quieuit. xvij. kalē. februarj. Sepultusq; eſt p̄ſ-  
mo in ciuitate opitergeſi. Cui? parēs ad euz  
veniētes et iā mortuū reperiētes: corpus noctu  
ſurati ſunt: vt in patriā deſerēr. Quos mane  
p̄p̄s armatus inſecut? eſt: p̄ corpe redimēdo.  
Et dñi p̄pter hoc adinuicē bellū veller aſſume-  
re: apparuit ſenior: qui eis cōcordiā ſuadēs cō-  
ſuluit: vt corpus ſolū in nauicula dimitterēt: et  
diuine volūtatē ex ponerēt quo deus veller de-  
ferendū. Quod cū feciſſent: diſparuit ſenior: et  
nauicula p̄ ſumē liuēte iter ſurſum contrariis  
vndis tenēs: denent ad locū qui dicitur ſep̄im?: et  
ibi quieuit. Corpus autē terre depoſitū dū iter de  
ip̄o habēdo multoz locoꝝ ſicole cōtenderent:  
cōſilio ſenioris p̄fati iter ſurſum apparētis: diuinum  
ozaculū implorabāt. Et poſt ieiuniū triduannū  
diuina reuelatiōe vitulus cū mīe vehiculo iun-  
giſ: et corpus ſupponiſ: et quoveller abire dimit-  
tunt. Qui ip̄m ad ciuitatē cenerēſi. deduxerūt:  
ibiq; ſubſtitērūt: vbi et mulier a demōto obſeſ-  
ſa meritis ſancti corporis liberatur. Ibiq;  
diſguo honore tumulatur: quo et ep̄iſcopat? ordi-  
tergeſi. tranſlatus eſt.

De ſcō Delantio epō. Cap. xc.



**D**elantius ep̄us vt di-  
cit Socrates in hystoria triptita:  
diſcipulus Euagrii fuit. Cui? ec-  
cleſiā cū adſſent hi q̄ inſu regis  
humerici ep̄os arrianis reſiſtēs  
exilio deportabāt: viderūt eū vt vltimū eccleſię